

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 325/2017
26.04.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, адв. Вићентија Даријевића и адв. Деане Берак-Савковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 6К бр. 517/11 од 04.04.2016. године и Вишег суда у Зрењанину 3Кж1 бр. 153/16 од 28.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адв. Вићентија Даријевића и адв. Деане Берак-Савковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 6К бр. 517/11 од 04.04.2016. године и Вишег суда у Зрењанину 3Кж1 бр. 153/16 од 28.10.2016. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 6К бр. 517/11 од 04.04.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због једног продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и члана 61. КЗ, ближе описано под тачкама 1, 3, 4, 5, 6, 8 и 9 изреке првостепене пресуде а окривљени ББ због једног продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ ближе описано у тачкама 2, 3, 4, 5, 6, 8 и 9 изреке првостепене пресуде, за које су окривљенима изречене условне осуде тако што су им сваком понаособ утврђене казне затвора у трајању од по једне године и истовремено одређено да се исте неће извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело.

Истом пресудом на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП окривљени АА је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ и кривично дело фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. КЗ, јер није доказано да је окривљени учинио кривична дела за која је оптужен.

Окривљени су обавезани да солидарно плате трошкове кривичног поступка у укупном износу од 91.499,79 динара као и судски паушал у износима од по 5.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења док су оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 3Кж1 бр. 153/16 од 28.10.2016. године уважена је жалба Основног јавног тужиоца у Зрењанину а првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о кривичној санкцији и окривљени АА и ББ осуђени на казне затвора у трајању од по шест месеци, које ће се извршити у просторијама у којима окривљени станују уз примену мера електронског надзора. Окривљени не смеју напуштати просторије у којима станују осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању од преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, одлучено је да суд одреди да остатак казне затвора издрже у Заводу за извршење казни. У осталом делу првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 6К бр. 517/11 од 04.04.2016. године и Вишег суда у Зрењанину 3Кж1 бр. 153/16 од 28.10.2016. године, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА, адв. Вићентије Даријевић и адв. Деана Берак-Савковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 2. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев укине другостепену пресуду и предмет врати том суду на поновно одлучивање или да исту преиначи тако што ће усвојити жалбу браниоца изјављену против првостепене пресуде. Такође предлажу да Врховни касациони суд одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одржао седницу већа без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адв. Вићентија Даријевића и адв. Деане Берак-Савковић, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, је неоснован.

Браниоци окривљеног АА у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева означавају општу одредбу закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, док из образложења захтева и навода да је окривљени АА за инкриминисане радње описане под тачком 1 изреке првостепене пресуде, већ правноснажно ослобођен пресудом Основног суда у Зрењанину К бр. 1119/13 од 02.06.2014. године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 бр. 367/14 од 18.05.2015. године произилази да браниоци окривљеног указују на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП а наиме да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари која искључује кривично гоњење окривљеног за истоврсно кривично дело.

Супротно истакнутим наводима по оцени Врховног касационог суда у конкретном случају се не ради о правноснажно пресуђеној ствари у односу на инкриминисане радње окривљеног АА описане под тачком 1 изреке првостепене пресуде. Ово с'тога што је тачком 1 изреке првостепене пресуде окривљеном АА утврђено „да је у временском периоду од 04.01.2007. до 07.03.2008. године, у ..., ... у својству одговорног лица - ... ВВ ... искоришћавањем свог положаја, ... ненаменски користио угоститељске услуге СУР „ГГ“ и потписивао рачуне за поменуте услуге ... укупно 85 рачуна у вредности од 645.999,00 динара, ... а који рачуни су од стране СУР „ГГ“ достављени ВВ ради књижења и плаћања угоститељских услуга по истим, службене исправе - рачуне издате од стране СУР „ГГ“ прикрио, тако што их је ... запримио као улазну пошту, ... није проследио служби књиговодства ВВ ради завођења у књигу фактура, књижења и плаћања од стране школе и на тај начин себи прибавио противправну имовинску корист ... у износу од 645.999,00 динара ...“ док су у кривичном поступку који се водио пред Основним судом у Зрењанину у предмету К бр. 1119/13 окривљени ББ и АА, ослобођени од оптужбе „да су у временском периоду од 25.01.2007. до 18.12.2008. године, у ..., као одговорна лица и то ББ у својству ... и АА у својству ... ВВ прикрили службене исправе тако што фактуру сачињену од стране „ДД“ за извршене грађевинске услуге ВВ број 08/07 од 09.04.2007. године на износ од 138.484.80 динара, као и 52 фактуре за пружене угоститељске услуге од стране „ДД“ испостављене у периоду од 29.02. до 18.12.2008. године у укупном износу од 307.192,50 динара нису предали служби књиговодства ВВ ради даље књиговодствене обраде“, чиме би извршили кривично дело фалсификовање службене исправе у саизвршилаштву из члана 357. став 3. у вези става 2. и члана 33. КЗ.

Према томе, како се у конкретном случају ради о истом окривљеном али о различитом чињеничном опису кривичног дела и другом оштећеном на чију је штету извршено кривично дело, то се по оцени Врховног касационог суда у

конкретном случају не може говорити о правноснажно пресуђеној ствари па самим тим ни о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА.

Надаље, браниоци окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, а како то из образложења захтева произилази, указују на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП која представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека сагласно одредби члана 485. став 4. ЗКП али исту образлажу тако што износе сопствене чињеничне ставове и дају сопствену оцену изведених доказа у предметном кривичном поступку а наиме да је окривљени измирио своје обавезе према сведоцима, да исти немају потраживања према њему и да нису оштећени било којом радњом окривљеног.

Како браниоци окривљеног по оцени Врховног касационог суда у поднетом захтеву за заштиту законитости само формално указују на повреду закона због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено (члан 439. тачка 1) ЗКП), а у суштини указују на недозвољене разлоге за подношење захтева - погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног у том делу на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде а на основу одредбе члана 490. и 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић